

Krajský soud v Ostravě
Havlíčkovo nábř. 1835/34
702 00 Ostrava

Sp. zn.: 32 ICm 2312/2017

V Praze 7. dubna 2021

Žalobce: **Ing. Lee Louda**
IČO: 693 26 681
se sídlem Vodičkova 41, 110 00 Praha 1
insolvenční správce dlužníka OKD, a.s., se sídlem Stonavská
2179, Doly, 735 06 Karviná, IČO: 26863154

Zastoupen: JUDr. Dušanem Dvořákem, advokátem, ev. č. ČAK 9714
adresa pro doručování: DRV Legal, s.r.o., advokátní kancelář,
Hlinky 505/118, 603 00 Brno

Žalovaná 1: **New World Resources N.V. (in liquidation)**, společnost
založená podle nizozemského práva jako společnost s ručením
omezeným, číslo společnosti 34239108 (registrovaná jako
zámořská společnost v Rejstříku společností (Anglie a Wales)
pod číslem společnosti FC031882), s registrovanou kanceláří na
adrese Duff & Phelps Ltd., The Shard, 32 London Bridge Street,
London SE1 9SG

Zastoupena: JUDr. Janem Brodcem, Ph.D., LL.M., advokátem ev. č. ČAK:
11901, advokátní kanceláře BRODEC & PARTNERS, s.r.o.,
advokátní kancelář, IČO: 243 03 221, se sídlem Rubešova 162/8,
120 00 Praha 2

Žalovaný 2: **Zdeněk Bakala**
nar. 7. února 1961
bytem Nyon, Švýcarská konfederace

Zastoupen: JUDr. Janem Kalvodou, advokátem, ev. č. ČAK 00260
se sídlem Bělohorská 238/85, 169 00 Praha 6

Žalovaný 3: **Peter Kadas**
nar. 27.2.1962
bytem NW3 1HP Londýn, Streatley Place, Spojené Království
Velké Británie a Severního Irska

Žalovaná 4:

BXR Group Limited

adresa pro doručování: P.O. Box 71 Road Town, Tortola, VG
1110, Britské Panenské ostrovy

Zastoupena:

Mgr. Lukášem Liškou, ev. č. ČAK 10490
Advokátní kancelář Liška&Sabolová, s.r.o., se sídlem
Jugoslávská 620/29, 120 00 Praha 2

Žalovaná 5:

CERCL Mining B.V.

reg. č. 34348220
se sídlem: Strawinskylaan 3051, 1077 ZX, Amsterdam

Zastoupena:

Mgr. Lucií Sabolovou, ev. č. ČAK 04780
Advokátní kancelář Liška&Sabolová, s.r.o., se sídlem
Jugoslávská 620/29, 120 00 Praha 2

O odpůří žalobě

Věc:

**Vyjádření žalované 1 v reakci na vyjádření Krajského
státního zastupitelství ze dne 10.2.2021**

Bez příloh

I. Úvod

1. Žalované 1 bylo doručeno vyjádření Krajského státního zastupitelství (dále jen „**KSZ**“) ze dne 10.2.2021 týkající se otázky přerušení shora uvedeného řízení. KSZ s ohledem na judikaturu citovanou ve svém vyjádření (dále jen „**Vyjádření KSZ**“) dochází k závěru, že nejsou dány podmínky pro přerušení řízení ve shora uvedené věci. Žalovaná 1 má však za to, že tato judikatura by měla být interpretována odlišným způsobem, kdy s přihlédnutím k dalším rozhodnutím, necitovaným ve Vyjádření KSZ, dochází k závěru, že naopak přerušení shora uvedeného řízení je možné a za dané situace jej lze považovat i za vhodné.

II. Nesprávnost poukazu na ustanovení § 231 insolvenčního zákona

2. Žalovaná 1 má za to, že byť ust. § 231 zákona č. 182/2006 Sb. (dále jen „**IZ**“) s posuzovanou problematikou souvisí, **není toto ustanovení aplikovatelné na aktuálně řešenou situaci**. Judikatura, na kterou v této souvislosti odkazuje KSZ, proto není přílehavá.
3. Ustanovení § 231 IZ je dle žalované 1 směřováno na případy, kdy třetí osoba (sama či ve spolupráci s dlužníkem) hájí zájem, který je rozporný se zájmem věřitelů či zájmem, který ze své pozice hájí insolvenční správce, a v této souvislosti usiluje o rozhodnutí věci mimo insolvenční řízení. Jedná se tedy zejména o situace, kdy by se majetek dlužníka mohl v důsledku vznesených nároků dostat mimo majetkovou podstatu. V takovém případě zákon z důvodu ochrany zájmu věřitelů preferuje projednání věci v insolvenčním řízení, což se promítá právě i v ustanovení § 231 IZ.
4. Současná situace je od shora popsaného případu **diametrálně odlišná**. Jak ve shora nadepsaném řízení, tak v řízení sp. zn. 15 Cm 225/2016 vedeném u Krajského soudu v Ostravě totiž žalobci (tedy v prvním případě insolvenční správce a ve druhém případě dlužník) hájí stejný zájem, tj. zahrnutí dalšího majetku do majetkové podstaty (tj. opačný než shora popsaný případ). **Vzhledem k tomu, že zájmy žalobců v obou řízeních jsou shodné a tyto usilují o zahrnutí nového majetku do majetkové podstaty, nikoli o jeho vyčlenění je třeba uzavřít, že ustanovení § 231 IZ na stávající situaci nedopadá. Proto dle žalované 1 v daném případě nelze podle ustanovení § 231 IZ ani posuzovat otázku případného přerušení řízení.**

III. Námitky žalované 1 vůči stanovisku KSZ ohledně přerušení řízení

5. Žalovaná 1 si dále dovoluje poukázat na některé závěry ve Vyjádření KSZ, které, byť samy o sobě nemusejí být nutně nesprávné, mají z pohledu žalované 1 za následek určitou nekonzistentnost argumentace KSZ jako celku.
6. KSZ například v bodě 20. Vyjádření KSZ uvádí, že insolvenční soud by se pro účely rozhodnutí v incidenčním sporu mohl s otázkou platnosti předmětného právního

jednání vypořádat sám, „bez ohledu na jiná soudní řízení projednávaná u obecných soudů nebo dispozitivní ujednání účastníků posuzovaného hmotněprávního vztahu, pokud je pro rozhodnutí potřeba“. S tímto tvrzením však příliš nekorespondují závěry v bodě 24. Vyjádření KSZ. V tomto bodě Vyjádření KSZ je totiž poukazováno na potřebu rozsáhlých tvrzení a dokazování za účelem posouzení předmětné otázky a zároveň je konstatována pasivita žalobce v této věci. Dle žalované 1 takto KSZ na jednom místě svého vyjádření argumentuje, že shora nadepsaný soud si může posoudit otázku platnosti právního jednání jako předběžnou otázku ve shora nadepsaném řízení, na jiném místě však v podstatě přiznává, že soud k tomu nemá, a zřejmě ani v dohledné době nebude mít, dostatek důkazního materiálu a dalších informací a fakticky tudíž tento stěžejní závěr nebude moci učinit.

7. Obdobnou nekonzistenci žalovaná 1 spatřuje také mezi shora uvedeným závěrem z bodu 20. Vyjádření KSZ, a úvahou v bodě 24. Vyjádření KSZ, zda shora nadepsaný soud nemůže jednoduše presumovat platnost právního jednání, aniž by se touto otázkou blíže zabýval. Tím spíše toto dle žalované 1 není logické za situace, kdy v řízení sp. zn. 15 Cm 225/2016 byla platnost příslušného právního jednání zpochybněna a tato pochybnost je základem nároku uplatněného žalobcem v uvedeném řízení. Na řízení sp. zn. 15 Cm 225/2016 přitom bylo již v minulosti ze strany účastníků poukazováno, a shora nadepsaný soud je tedy o této skutečnosti informován. Dle žalované 1 tak presumpce platnosti předmětného právního jednání v současnosti již není na místě.
8. KSZ v této souvislosti odkazuje na rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze dne 31.7.2013, sp. zn. 29 Cdo 392/2011. Podle žalované 1 však nelze vycházet pouze z věty, že „pro odvolací přezkum je právně bezcenná ta část dovolací argumentace, ve které dovolatel odkazuje na svá předchozí podání“. Žalovaná 1 nesporně závěr, že pouhý odkaz žalobce na argumentaci jiného účastníka v jiném soudním řízení není dostačující pro přezkum správnosti právních závěrů. V tomto řízení však nejde o pouhý odkaz na argumentaci jiného účastníka v jiném řízení, ale o možnost získat a opřít se při řešení předběžné otázky o závěry soudu učiněné v jiném řízení na základě komplexního posouzení mnoha významných skutkových otázek, a to po vyhodnocení množství předložených důkazů, které soud v tomto řízení nemá k dispozici a nejsou ani předmětem tohoto řízení.
9. Žalovaná 1 dále upozorňuje na jinou část shora citovaného rozhodnutí, která se vztahuje k § 231 IZ, a to sice že „jeho cílem (pozn. ustanovení § 231 IZ) je pouze zajistit, aby otázka platnosti právního úkonu, jež je určující pro příslušnost majetku dlužníka do jeho majetkové podstaty nebo pro identifikaci závazků dlužníka, nebyla v průběhu insolvenčního řízení účelově vytěšňována (určovacími žalobami podle § 80 písm. c) OSŘ podávanými u obecných soudů)“. Z této části rozhodnutí tedy zaprvé vyplývá, že soud se ve shora uvedené věci zabýval posouzením odlišné otázky. Zároveň si žalovaná 1 na základě citované části toto rozhodnutí ve vztahu k přerušení řízení vykládá spíše tak, že nelze bez dalšího tvrdit, že soud řízení přerušit nesmí. Kategorický závěr, že

řízení s poukazem na § 231 IZ přerušit nelze, je v kontextu shora citovaného rozhodnutí dle žalované 1 možno vztáhnout pouze k určitému druhu situací, mezi které ta aktuálně posuzovaná nespadá.

IV. Důvody pro přerušení řízení dle žalované 1

10. **Dle žalované 1 z judikatury naopak vyplývá možnost přerušit insolvenční řízení s ohledem na mimořádné okolnosti, přičemž v posuzovaném případě právě takové mimořádné okolnosti dány být mohou.**
11. Vzhledem k pasivitě žalobce v současném řízení a nedostatku důkazů by takový postup mohl být naopak poměrně snadno shledán jako hospodárný, a tedy i možný a z procesního hlediska oprávněný. K tomu je možné dojít i s ohledem na některé pasáže Vyjádření KSZ.
12. KSZ například poukazuje i na rozhodnutí Vrchního soudu v Olomouci č.j. 14 VSOL 268/2020-93, ze kterého plyne, že v případě, kdy insolvenční správce žaluje na plnění, kde jako otázka předběžná má být řešena neplatnost právního jednání, lze tuto žalobu projednat u jiného než insolvenčního soudu. Žalovaná 1 upozorňuje zejména na tuto pasáž citovaného rozhodnutí Vrchního soudu v Olomouci:

„Výkladem uvedeného ustanovení se zabýval Nejvyšší soud již v usnesení ze dne 29.2.2016, sp. zn. 29 Cdo 1173/2014, ve kterém mimo jiné konstatoval, že z § 231 odst. 2 insolvenčního zákona neplyne, že by jiný než insolvenční soud nemohl takovou otázku posoudit, je-li to nezbytné pro rozhodnutí sporu.“
13. Shora citovanou pasáž rozhodnutí Vrchního soudu v Olomouci je dle žalované 1 zapotřebí dát do souvislosti i se skutečnostmi, na které KSZ poukázalo v bodě 24. svého vyjádření, tedy že: *„Za situace, kdy prokázání neplatnosti, resp. nicotnosti odpůří žalobou napadených rozhodnutí jediného akcionáře vyžaduje rozsáhlá tvrzení a dokazování (jak je ostatně patrné z žaloby OKD), musel by (s ohledem na pasivitu žalobce v tomto směru – viz vyjádření ze dne 12.6.2017 ISIR C26-3) toto rozsáhlé dokazování provádět soud v podstatě sám (...)“* Právě s ohledem na tuto procesní situaci by dle žalované 1 mohlo být hospodárné přerušit současné řízení, jestliže předmětné otázky mohou být po skutkové stránce snadněji přezkoumány a vyhodnoceny v řízení souběžném.
14. Pro přerušení shora nadepsaného řízení s ohledem na hospodárnost by však dle žalované 1 svědčila obecně i skutečnost, že souběžně vedené řízení sp. zn. 15 Cm 225/2016 po procesní i meritorní stránce ve výrazně pokročilejší fázi než řízení současné. V řízení sp. zn. 15 Cm 225/2016 v minulosti již byla do spisu založena rozsáhlá vyjádření žalobce i některých žalovaných, a je zde předkládáno a komentováno značné množství listinných důkazů. Zároveň je v předmětné věci již nařízeno také první jednání, a to na dny 19.4.2021 a 20.4.2021. V případě, že by Krajský soud v Ostravě v řízení 15 Cm 225/2016 učinil nějaké významné skutkové závěry, nelze tyto zřejmě v kontextu citované judikatury považovat bez dalšího za závazné i ve shora nadepsaném

řízení, lze z nich však vycházet nebo se k nim vymezit v rámci rozhodování soudu v současném řízení, bez nutnosti veškeré takové důkazy opětovně opatřovat a provádět.

V. Závěr

15. **Žalovaná 1 tedy v kontextu veškeré shora citované judikatury naopak dochází k závěru, že nejenže není přerušeno shora nadepsaného řízení vyloučeno, ale za současné situace by svůj logický smysl mělo.** Podmínkou je dle žalované 1 zejména skutečnost, aby přerušeno řízení nevedlo k ne hospodárnosti a k časovým průtahům. Jestliže však efekt přerušeno současného řízení vzhledem k pasivitě žalobce ve shora nadepsaném řízení a vzhledem k aktivitě stran ve druhém současně vedeném řízení může být opačný, potom dle jejího názoru soud o přerušeno řízení rozhodnout smí a zřejmě by to měl důkladně uvážit.

New World Resources N.V. (in liquidation)